

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ

Η αντίδικος συνομολογεί, όπως αναφέρομε στις προτάσεις μας, ότι η δικαιοπάροχος της μάνας της Ελισάβ Μαγκανάρη – Χωρανοπούλου, την οικία της την επίδικη της είχε αγοράσει με το υπ' αριθμόν 2555/1955 συμβόλαιο αγοραπωλησίας του πρώην συμβολαιογράφου Τραγαίας Νάξου Στυλιανού Ποσάντζη, από τον Γεώργιο Αντωνίου Μανωλά (Αντωνόπουλο). Αυτό συνομολογείται στο αναφερόμενο 2.555/1955 συμβόλαιο, τίτλο της δικαιοπαρόχου της ενάγουσας αντιδίκου. Στο ίδιο συμβόλαιο συνομολογείται κι αυτό που επικαλεσθήκαμε εμείς στις προτάσεις μας, ότι στον απώτερο δικαιοπάροχο της αντιδίκου Γεώργιο Αντωνίου Μανωλά (Αντωνόπουλο) είχε περιέλθει με αγορά από τον Γρηγόριο Πάσουλα, με το υπ' αριθμόν 6180/1920 πωλητήριο συμβόλαιο του πρώην συμβολαιογράφου Τραγαίας Νάξου Εμμανουήλ Ναυπλιώτη. Επίσης σ' αυτό το συμβόλαιο τίτλο του απώτερου δικαιοπαρόχου της αντιδίκου, συνομολογείται ότι ο Γεώργιος Αντωνίου Μανωλάς, αγόρασε το 1920 οικόπεδο χωρίς οικία και ότι στην συνέχεια μετά την αγορά του 1920 ανήγειρε σ' αυτό οικία.

Επί λέξει ο τίτλος 2555/1955 της δικαιοπαρόχου μάνας της αντιδίκου τα δύο παραπάνω πραγματικά γεγονότα ότι αγόρασε την ιδιοκτησία της ο απώτερος δικαιοπάροχος της Γεώργιος Αντωνίου Μανωλάς, από τον Γρηγόριο Πάσουλα και ότι αγόρασε οικόπεδο χωρίς οικία επ' αυτού και στην συνέχεια ανήγειρε οικία σ' αυτό, αναφέρονται, δηλώνονται και περιγράφονται ως εξής: «.... Μίαν ανώγειον μεθ' υπογείου οικίαν την οποία οικίαν οικοδόμησεν δαπάνες του επί οικοπέδου περιελθόντος αυτό εξ αγοράς παρά του Γρηγορίου Πάσουλα προ τριακονταετίας (1955- 35=1920) και πλέον, δυνάμει επισήμου συμβολαίου».

Με το πιο επίσημο και αδιαμφισβήτητο τρόπο ο τίτλος της δικαιοπαρόχου της αντιδίκου, στο υπ' αριθμόν 2555/1955 αγοραπωλητήριο συμβόλαιο, επιβεβαιώνονται τα στοιχεία στα οποία θεμελιώνεται η άρνηση μου σχετικά με την ένδικη αγωγή.

Εμείς υποστηρίζομε, όπως αναφέρομε στις προτάσεις μας, ότι πρώτα κτίσθηκε η οικία μας με την αυλή της, και σε χρόνο πριν το 1920, ενώ η ιδιοκτησία της αντιδίκου τότε το 1920 και που ανήκε στον Γρηγόριο Πάσουλα, ήταν οικόπεδο και στην συνέχεια αφού και αγοράσθηκε το 1920 από τον Γρηγόριο Πάσουλα, μετά την αγορά του, ο Γρηγόριος Πάσουλας με δαπάνες του ανήγειρε στο οικόπεδο που αγόρασε οικία.

Στο συμβόλαιο 6180/1920, τίτλο του απώτατου δικαιοπαρόχου της αντιδίκου, αναγράφεται ότι το οικόπεδο που πωλείται και αγοράζεται συνορεύει βόρεια με οικία Μιχαήλ Εμμ Μανωλά (παππού μου).

Οι τίτλοι λοιπόν των δικαιοπαρόχων της αντιδίκου 2555/1955 και 6180/1920 επιβεβαιώνουν τα θεμελιωτικά γεγονότα της άρνησης μου. Αφού πρώτα κτίσθηκε η οικία μου ενώ η ιδιοκτησία της αντιδίκου ήταν οικόπεδο, η οικία μου στηρίχθηκε σε τέσσερις τοίχους και είχε ως φέροντα τοίχο πληρώσεως τον επίδικο τοίχο. Διαφορετικά εάν δεν υπήρχε αυτός ο τοίχος ο επίδικος, η οικία του παππού μου το 1920 δεν θα μπορούσε να σταθεί και να λειτουργήσει. Αυτός ο τοίχος κτίσθηκε από τον παππού μου και εξ ολοκλήρου μέσα στην ιδιοκτησία του.

Ο τοίχος αυτός είναι ενιαίος σε ευθεία γραμμή και νότια της οικίας μου και στη αυλή βεράντα. Δεν μπορεί να διαχωρισθεί ο νότιος τοίχος της οικίας μου σε τμήμα αυτού που είναι τα δωμάτια και σε τμήμα αυτού που είναι η βεράντα και η αυλή. Ο τοίχος ο νότιος της οικίας μου είναι ενιαίος και σε ευθεία γραμμή. Ένας τοίχος υπάρχει νότια της οικίας μου και για τα δωμάτια και για την αυλή. Τα όσα αντίθετα υποστηρίζει η αντίδικος είναι αβάσιμα και γι αυτό απορριπτέα. Λόγω της κατάστασης και της φύσης του αφού ο τοίχος έγινε φέρον και για τις δύο οικίες, αν και αρχικά ήταν μόνο του παππού μου, τώρα πλέον έχει καταστεί μεσότοιχος.

Όταν στην βεράντα κατασκεύασα μικρή τουαλέτα και ακολουθώντας τους κανόνες του ΓΟΚ που δεν επιτρέπουν πλέον να επιφέρει κάποιος βάρη στον μεσότοιχο, την τουαλέτα μου την στήριξα, όχι στον μεσότοιχο, αλλά σε κατασκευή εξ ολοκλήρου στην ιδιοκτησία μου.

ΓΙΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΖΗΤΩ:

Ως άνω.

Νάξος 21 Φεβρουαρίου 2012

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ

Από τις μαρτυρικές καταθέσεις και των δύο μαρτύρων, κύρια του μάρτυρα μου, επιβεβαιώθηκαν και πάλι οι ισχυρισμοί μου. Η αντιδίκος θέλησε κατά την εξέταση των μαρτύρων να διαχωρίσει το μέρος του τοίχου σ' ένα τμήμα αυτού που υπάρχουν εκατέρωθεν αυτού οι κατοικίες μας και σε ένα τμήμα αυτού μικρό, που από το μέρος το δικό μου υπάρχει ακάλυπτος χώρος βεράντα, με την επιδίωξη να αποφύγει τον μεσότοιχο. Κατατέθηκε ότι ο τοίχος και του σπιτιού και της βεράντας μου είναι ενιαίος και σε ευθεία γραμμή. Δεν κάνει ζιγκ - ζαγκ, δεν κάνει προεξοχή και να διαχωρίζεται από την θέση που είναι, στο τμήμα που εκατέρωθεν αυτού υπάρχουν κτίσματα, από το μικρό τμήμα αυτού που από την πλευρά την δική μου είναι βεράντα.

Την έννοια του μεσότοιχου και του περιφράγματος μας την δίνει και παλαιός ΓΟΚ του 1973 άρθρο 10 αυτού και ισχύον σήμερα κτιριοδομικός κανονισμός ΥΑ 3046/404-1989, άρθρο 10, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτω προς διευκόλυνση και μόνον. Στην ισχύουσα νομοθεσία παρ. 3 του άρθρου 10 του κτιριοδομικού κανονισμού ορίζεται: «.. 3. Μεσότοιχος είναι ο εξωτερικός τοίχος κτιρίου ή ο τοίχος περιφράγματος που βρίσκεται κατά μήκος και πάνω στο κοινό όριο ομόρων οικοπέδων και καταλαμβάνει χώρο και από τα δύο οικόπεδα.».

Επίσης στον ισχύοντα Γ.Ο.Κ. ορίζεται ότι περιφράγματα είναι η κατασκευή, με την οποία χωρίζονται μεταξύ τους όμορα οικόπεδα ή γήπεδα, καθώς και οικόπεδο ή γήπεδο από κοινόχρηστοι χώροι.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι μεσότοιχος μπορεί να υπάρχει και στο περίφραγμα, αφού σύμφωνα με τα αναφερόμενα μεσότοιχος είναι ο εξωτερικός τοίχος κτιρίου ή ο τοίχος περιφράγματος που βρίσκεται πάνω στο κοινό όριο

Ουσιαστικά πρόκειται για όριο όπως ορίζεται στις σχετικές διατάξεις 1020 επόμενα Α.Κ.

Αποδείχθηκε ότι το όριο των ιδιοκτησιών μας είναι ο επίδικος τοίχος. Κατατέθηκε ότι δεν μπορεί να διαχωρισθεί σε τμήματα γιατί είναι ενιαίος και σε ευθεία γραμμή. Κατατέθηκε όπως δηλώνεται αναντίρρητα και στα συμβόλαια των δικαιοπαρόχων της αντιδίκου του 1920 και 1955, ότι το σπίτι το δικό μου προϋπήρξε της κατοικίας της ενάγουσας, κατατέθηκε ότι όταν ο απώτατος δικαιοπάροχος της αντιδίκου Γεώργιος Μανωλάς (Αντωνόπουλος) αγόρασε την ιδιοκτησία της αντιδίκου από τον Γρηγόριο Πάσουλα, η ιδιοκτησία της αντιδίκου ήταν οικόπεδο και η ιδιοκτησία η δική μου κατοικία.

Η ιδιοκτησία της αντιδίκου κατά τον μάρτυρα μου, ανοικοδομήθηκε το 1929 - 1930, κατά τον μάρτυρα της το 1922. Σε κάθε περίπτωση η

κατοικία μου προϋπήρχε, αφού αναφέρεται στον τίτλο του δικαιοπαρόχου της αντιδίκου Γεωργίου Μανωλά (Αντωνόπουλο) το 1920. Ο τίτλος της αντιδίκου αναφέρει βόρεια με οικία Μιχαήλ Μανωλά, (παππού μου).

Κατέθεσε ο μάρτυρας μου, ότι η κατοικία μου είναι όπως κατασκευάστηκε από τον παππού μου, δεν άλλαξε μορφή και σχήμα. Από τον παππού μου αποτελείτο από ισόγειο και πάνω όροφο. Τα κτίσματα της ιδιοκτησίας μου με την αυλή τους είναι στο σχήμα και την έκταση που υπήρχαν από τον παππού μου, Μιχαήλ Μανωλά. Από τις καταθέσεις αυτές επιβεβαιώνεται ακόμη μία φορά ότι ο επίδικος τοίχος υπήρχε και όταν η ιδιοκτησία της αντιδίκου ήταν οικόπεδο. Επόμενα κτίστηκε από τον παππού μου μέσα στο οικόπεδο του. Κατατέθηκε ότι ήταν απαραίτητος για την κατοικία του. Ο τοίχος αυτός είναι σε ευθεία γραμμή και δεν μπορεί να διαχωρισθεί σε δύο τμήματα, όπως επιδιώκει για ευνόητους λόγους η αντιδικία. Κατατέθηκε από τον μάρτυρα μου ότι ο τοίχος αυτός στην πορεία δεκαετιών είναι απαραίτητος και για τις δύο κατοικίες μας. Σ' αυτόν στηρίζονται και οι δύο. Αν αφαιρεθεί θα πέσουν. Έτσι στην πράξη έχει καταστεί αναγκαίος μεσότοιχος. Δεν μπορεί δε να διαχωρισθεί σε τμήματα ξεχωριστά. Ο τοίχος είναι ευθύς όπως κατατέθηκε, δεν μπορεί το όριο μας να κάνει ζιγκ - ζαγκ.

Ορθά σύμφωνα με τον Γ.Ο.Κ του 1973 και σύμφωνα με το άρθρο 10 του σημερινού κτιριοδομικού κανονισμού στους προϋπάρχοντες του 1955 μεσότοιχους δεν μπορούμε, δεν επιτρέπεται η μεταβίβαση φορτίων σ' αυτόν με οποιοδήποτε τρόπο, η μάνα μου στην εξωτερική τουαλέτα, δεν επέφερε βάρος στον μεσότοιχο και στερέωσε την τουαλέτα της σε δικό της τοίχο. Βλέπετε παρακαλώ σελ 6 των πρακτικών από το μέσο προς τα κάτω απ' αυτό περιεκτικά αναφέρουμε: Σε ερώτηση ο Μιχαήλ Μανωλάς του Εμμανουήλ, του συμβολαίου του 1920 ποιος είναι; «Είναι ο παππούς της εναγομένης Εάν υπήρχε η κατοικία του παππού της εναγομένης κατά το 1920; «Ότι υπήρχε, ενώ η ιδιοκτησία της Γλέζου, ήταν οικόπεδο. «ότι υπήρχε, ενώ η ιδιοκτησία της Γλέζου ήταν οικόπεδο», «Το δικό μας σπίτι (εναγομένης) είναι το ίδιο όπως ήταν από τον παππού τον Μανωλά, είναι και τώρα». Σε ερώτηση, Ο τοίχος ο νότιος του σπιτιού της γυναίκας σας, είναι σε ευθεία γραμμή ή κάνει ζιγκ - ζαγκ κατατέθηκε: «Είναι σε ευθεία γραμμή Είναι ενιαίος ευθύς τοίχος», Σε ερώτηση η φύση και ο προορισμός του τοίχου είναι να συντηρεί και να διατηρεί και τα δύο σπίτια, απάντησε «Βεβαίως Θα πέσει, το ίδιο άμα πάρουμε κι εμείς τον τοίχο θα πέσει το διπλανό σπίτι...».

Ερώτηση. Υπάρχουν θυρίδες από την μεριά την δική σας (εναγομένης), απάντηση «Από την δική μας μεριά, υπάρχουν δύο θυρίδες κάτω και μία πάνω». Επόμενα υπάρχουν τρεις θυρίδες και στα δύο επίπεδα, ισόγειο και πρώτο πάνω από το ισόγειο, πάνω και κάτω, όπως καταθέτει. Ο μάρτυρας μου μετά λόγου γνώσεως, στη σελίδα 6 των πρακτικών

επιβεβαιώνει την σειρά των ιδιοκτητών της ιδιοκτησίας της ενάγουσας, από το 1920 έως σήμερα. Αρχικά ο Γρηγόριος Πάσουλα, την πωλεί στον Γεώργιο μανωλά (Αντωνόπουλο). Στην συνέχεια ο Γεώργιος Μανωλάς (Αντωνόπουλος) το 1955, την πωλεί στην δικαιοπάροχο μάνα της ενάγουσας, Ελισάβετ Μαγγανάρη – Γλέζου. Επίσης στην σελίδα 7 των πρακτικών επιβεβαιώνει την σειρά των ιδιοκτητών της ιδιοκτησίας της εναγομένης από το 1920 έως σήμερα.

ΓΙΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΖΗΤΩ:

Ως άνω.

Νάξος 20 Μαρτίου 2012
Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

